

SAGUBA. ¹

Sagu bat zulotikan
goiz batez atera,
eta joan zan segiran
bere sukaldera;
zupatzen asi ere
joanikan aldera,
billatzen zuben plater,
pazi ta padera.

Ontan ikusi zuben
eltze bat betia,
gañian guri guri
zeukala koipia;
eta begira gabe
sendo zeukan bia,
salta zuben bertara....
¡bañan zér kolpia!

Bi erdi egiñikan
koipia batetan,
arkitu zuben bere
burua saldetan;
eta eziñ irtenik
zerabilela an,
azkenian ito-ta
gelditu zan bertan.

.
Arrantzako asmoan
zerbait nairik era,
asko joaten dirade
itsaso aldera;
bañan ¿zér da gertatzen?
askotan au bera;
leku charra izanik
erortzia beera.

ARITZ BEDEINKATUA.

Jaungoikoak aritz bat
zuben bedeinkatu,
eta, chit lur sendoan,
Gernikan paratu;

euskaldunak zezaten
biyotzez maitatu,
eta bere frutuak
sekulan ez galdu.

(1) Fábula y composicion premiadas con *mencion honorífica* en los Juegos florales celebrados en esta Ciudad en 1888. (Véase pág. 567 del tomo XIX.)